

V luči vere

Ljubimo
svoj dom!

RAFAEL

Glasilno jugoslovanskih izseljencev
v Belgiji, Franciji, Holandiji, Nemciji.

Uredništvo: HEERLEN, Uilestraat 12a, Holandija.

Štev. 1.

JANUAR 1934.

Izdajejo: Slovenski izselj. duhovniki.

Leto IV.

„BLAGOSLAVIJAM VAŠE PERO . . .

kakor so moji predniki v srednjem veku blagoslavljali meč viteza! je dejal eden najpobožnejših papežev vseh vekov Pij X. nekemu katoliškemu časnikarju.

Casopis je danes najvažnejše in najučinkovitejše sredstvo za razširjanje in poglobljanje Evangelija. Zato se ga mora posluževati tudi Cerkev, katoliška akcija in vsaka katoliška organizacija sploh. Cerkev predpisuje, da se mora v vsaki župniji vršiti vsaj vsakih 10 let misijon. Tak misijon traja navadno 8 do 14 dni, potem misijonarji zopet odidejo. Človek s svojimi slabostmi pa ne odide, ampak ostane. Tudi brezbožniki ne prenehajo s svojo propagando po 14 dneh, temveč jo obnavljajo še in še. Kjer je pa razširjen katoliški časopis, tam se vrši neprestan, neprekinjen misijon. Zato je prav dejal papež Leon XIII.: „Dober časopis je v fari najboljši misijon, ki nikoli ne neha“. Katoliški list je stalen misijonar v vsakem domu. On pridiguje ne le 14 dni, temveč se začneja njegov misijon 1. januarja in konča 31. decembra.

Katoličani trosimo ogromne svote v razne dobrodelne namene, za šole, za cerkve in misijone, veliko premalo pa žrtvujemo za dober tisk. Učimo se od cerkvenih nasprotnikov! Sovjetska Rusija izdaja 581 dnevnikov in tednikov ter 369 mesečnikov. Z drugimi besedami: boljševiški nauk se razširja vsak dan na 25 milijonov tiskanih straneh po vsej ogromni ruski državi. To je tisti dinamit, s katerim ruski komunizem vsak dan v srcih najmanj sto milijonov ljudi ruši vero in poštenje. Ruski sovjetski režim troši za časopisje 30% vsega državnega proračuna, da seje v srce nekdanje tako vernega ruskega ljudstva nauke brezbožnega komunizma. Belgijski socialisti so nedavno za svoj dnevnik „Le Peuple“ zbrali celih 15 milijonov frankov, holandski socialisti pa so nabrali za svoje časopise 12 milijonov goldinarjev. (Te številke povzemamo po ljubljanskem „Slovcu“).

Seveda je čisto prav in je v duhu pravega krščanstva, če troši krščanska ljubezen velike svote za lajšanje telesne bede, toda najmanj enaka svota je potrebna, da se potom dobrega

tiska ohranja vera ter nauk ljubezni in pravičnosti. „Tisk je bil zato iznajden“, piše francoski katoliški pisatelj Hello „da v zadostni meri daje ljstvu duhovnega kruha“.

Naša katoliška dolžnost je torej, da podpiramo dobro časopisje. Vsak dober katolik ljubi svoj list, se veseli njegovega napredka. Kadar ljubimo, se ne zadovoljujemo samo z občudovanjem, kadar ljubimo, potem svojo ljubezen raznašamo, potem delamo propagando. Nikoli ne bomo zadosti podčrtali, da je propaganda za dober tisk najlepša oblika modernega apostolata.

Vprašajmo se, zakaj se katoličani, zakaj se katoliški Slovenci v tujini tako malo zmenimo za prospeh katoliškega tiska. Odgovor je lahek. Ne razumemo namreč niti kaj zahteva od nas vera, niti kaj je to, katoliški tisk. Mislimo namreč, da je vera le: hodi v nedeljo v cerkev, ne ubijaj, ne kradi, ne lagaj, ne bodi krivičen in ne nečistnik! Zakaj bi potem morali še brati katoliški list in ga podpirati? — Pozabimo, da je vera veliko več, da je vera vse človeško življenje, da je trajno sodelovanje z Bogom, vsak dan in pri vsakem delu.

Katoliški list ima nalogo, da „informira in zabava“. Katoliški list v prvi vrsti vzgaja in vodi. Nekateri mislijo, da je časopis samo za zabavo in se zgražajo, nad tem, da bi se vera, ki je nekaj resnega, utrjevala po časopisu, vezala po listu, ki naj bi samo zabaval. Taki katoliki se motijo. Čitanje časopisa sploh ni samo zabava in preganjanje dolgega časa. Časopis je mnogo več, on daje prave misli, me vodi, me uči — polagoma, na tihem, nevidno. Če je list slab, me zastruplja, če je dober, bravca dviga, oplemenjuje, včasih ne da bi se tega sam zavedal. Katoliški list daje informacije, zabava tudi, toda glavna naloga mu je: braniti vero, svetiti z lučjo vere na vse dnevne dogodljaje ter tako bravcu utirati pravo pot skozi vrvež tega sveta.

Vse to hoče biti tudi naš „Rafael“ slovenskim izseljencem v zapadni Evropi. Naroči ga torej, podpiraj ga, propagiraj ga!

Blagoslovljeno in srecno Novo leto!

UREDNIŠTVO.

KATOLIŠKI LISTI,

ki jih priporočamo našim izseljencem:

„**Rafael**“, mesečnik, glasilo jugoslovanskih izseljencev v Belgiji, Holandiji, Franciji in Nemčiji. Prinaša iz vseh teh držav vse novice, ki se zgodijo med našimi rojaki, seznanja delavca z vsemi važnimi socijalnimi problemi ter ga vodi po poti, ki mu jo je začrtala njegova verna, slovenska katoliška mati.

Naroča se pri upravi: Heerlen, Uilestraat 12a, Holland, in stane celo-letno v Holandiji 90 cts., v Franciji 8 frs., v Belgiji 12 frs., v Nemčiji 1.20 Rm., v Jugoslaviji 30 Din.

„**Slovenec**“, dnevnik, se naroča v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna. Stane za inozemstvo mesečno 40 din., nedeljska izdaja celoletno 120 Din.

„**Domoljub**“, tednik, se naroča istotako v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna in stane za inozemstvo celoletno 40 din.

„**Slovenski Gospodar**“, tednik, se naroča v Mariboru, Cirilova tiskarna in stane za inozemstvo celoletno 40 din.

„**Glasnik presv. Srca Jezusovega**“, mesečnik, izhaja v obliki zvezkov, ki se dajo lahko koncem leta vezati, se naroča v Ljubljani, Zrinjskega cesta 9. in stane za inozemstvo celoletno 24 din.

„**Bogoljub**“, mesečnik, izhaja istotako v obliki zvezkov, se naroča v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna, in stane celoletno za inozemstvo 25 din.

„**Kraljestvo božje**“, mesečnik, glasilo razširjevanja kraljestva božjega med razkolniki, se naroča v Ljubljani, Napoleonov trg 1. in stane za inozemstvo celoletno 20 din.

„**Katoliški misijoni**“, mesečnik, izhaja v „Misijonišču“ v Grobljah, p. Domžale, Jugoslavija.

„**Vigred**“, mesečnih zlasti za dekleta in žene, se naroča v Ljubljani, Vzajemna zavarovalnica in stane celoletno 25 din. s prilogo za ženska ročna dela pa celoletno 50 din.

„**Mladika**“, družinski list, mesečnik, ki ga izdaje Mohorjeva družba, se naroča pri Družbi sv. Mohorja v Celju in stane celoletno 100 din.

„**Izseljeniški Vestnik**“, glasilo slovenskih izseljencev celega sveta, dobi vsak član družbe sv. Rafaela brezplačno. Vsem našim izseljencem se nujno priporoča, da postanejo udje te prekornostne družbe, ki je že toliko dobrega storila za naše Slovence, ki so odšli po svetu. Članarina znaša za celo leto 30 din, prijaviti se je treba na naslov: Družba sv. Rafaela, Ljubljana, Miklošičeva cesta 22a.

Mohorjeve knjige so menda med najcenejšimi knjigami sveta. Za bornih 20 dinarjev dobiš 6 lepih knjig letno. Treba se javiti do 1. aprila na naslov: Družba sv. Mohorja, Celje, Jugoslavija.

VERSKI KOTIČEK.

Dragi bravec, vem, da rad prebiraš novice iz raznih dežel. Zanima te, kako se godi našim rojakom v raznih krajih. Sam trpiš s svojimi križi, in ko bereš, da je tudi drugod več trnja nego rož, lažje nosiš svoje breme. Ali Rafael bi ne zaslužil svojega lepega imena, ko bi ne vedel drugega povedati nego novice. Njegov namen je, da te spremlja tudi na važni poti proti večni domovini.

Zato bo v vsaki številki kratek verski pogovor. Zakaj? Naše življenje je le prerado življenje Marte. Saj jo poznaš iz Evangelija, delavno Marto, kako je pridno delala, kadar je prišel Jezus. A imela je sestro Marijo, ki je ob Jezusovem prihodu — bil je tako redek ta dragoceni obisk — na vse drugo pozabila, sedla k Jezusovim nogam in poslušala njegove nauke. Pa je postala ob neki taki priliki Marta ner-

vozna, nekaj časa se je sama na tihem hudovala, nazadnje je jeza butnila iz nje in je rekla Jezusu: „Toliko imam dela, ona pa tukaj sedi in me pusti samo delati. Reci ji naj mi pomaga.“

Tedaj je dobila pridna Marta naslednji nauk: „Marta, Marta, skrbna si in se veliko prizadevaš, ali le eno je potrebno. Marija si je najboljši del izvolila, ki ji ne bo odvzet.“

Da ne bo to svarilo veljalo tudi tebi, postoj malo pri teh naukih.

Sv. Cerkev začinja novo leto s praznikom presv. Imena Jezusovega. Prelepi nauk za nas, da je začinjamo, nadaljujemo in končamo z Jezusom. Nimamo namreč drugega imena, v katerem bi se mogli izveličati.

Ali ti je poznano to presveto ime? Ali poznaš zadosti našega Gospoda in Kralja Jezusa Kristusa in njegovo delo: Kraljestvo božje na tem svetu?

Jezus je naš Odrašenik. Prišel je pred 1933 leti na ta pred Bogom tako zadolženi svet, da odvzame grehe sveta in nas spravi z Bogom. Za naše grehe trpi, dela pokoro celo življenje. Da bi nas povzdignil do časti otrok božjih, se poniža, vzame podobo hlapca nase. Vljubezni prehodi svojo domačo judovsko deželo deleč dušne in telesne dobrote, uči, dela čudeže. Ubogo ljudstvo se mu smili. Tisoči po več dni vstrajajo pri njegovih govori, ker tako še ni nihče govoril. Objema nedolžno mladino in sprejema z neskončnim usmiljenjem grešnike. Zraven pa biča farizejsko prevzetnost in hinavščino. Z bičem izžene le po dobičku hlepče kupčevalce iz tempelja.

Zares kako nebeško lepo je življenje Jezusovo! Bilo je prelepo, da ne bi vzbudilo v skvarjenih srcih zavisti, ki ga je pribila na križ. A še križana Ljubezen ne pozna drugega maščevanja nego molitev: Oče, odpusti jim! Tako je mogel živeti in umreti le učlovečeni Sin božji, kar čuti celo paganski stotnik pod križem: Resnično, ta je bil Sin božji.

Njegovi sovražniki se radujejo zmage, a le kratek čas. Tretji dan pride Velika noč, vstajenje. Zbere malo četo apostolov, ki so prerajeni po sv. Duhu, in jih pošlje oznanjat evangelij vsem stvarjem. Pusti jim svojo predobro mater, prečisto Devico, da zanje moli, ko oni delajo. Kar je sam začel v človeški podobi, ko je ustanovil kraljestvo božje na zemlji, ta košček nebes na svetu, to delo naj se nadaljuje po ljudeh, ki jih izbere izmed revnih ribičev. Božja milost Jezusova zvezana s človeškim naporom in trpljenjem naj odrešuje človeške duše dokler se ne dopolnejo časi, ko bo naš Gospod Jezus Kristus zopet stopil na svet, da popelje svoje izvoljene v nebeško kraljestvo.

Dragi bravec, najin prvi verski pogovor je končan. Ob začetku novega leta sem ti hotel oživeti zanimanje in z zanimanjem ljubezen do najinega Odrašenika Jezusa Kristusa. Srečen boš, če se mu v tem letu malo bolj približaš, ker le On ti more ne le želeti, ampak tudi dati srečno novo leto.

Konzistorijalni svetnik Tensundern:

V SVETO DEŽELO !

V svetem letu, ko obhajamo devetnajststoletnico Kristusove smrti, sem obiskal one kraje, kjer je bil rojen, živel in umrl naš Gospod in Zveličar. Nepozabljivi ostanejo utisi! Sedaj o božičnih praznikih sem še bolj začutil pravo božično veselje in srečo svete noči, ko se spominjam onih dni, ki sem jih preživel v Betlehemu. V tem rojstnem kraju zveličarjem nam je slovenski salezijanski pater dr. Zamjen pomagal, da smo smeli v betlehemske votline opraviti sv. mašo in zapeti slovenske božične pesmi. V Jeruzalemu nas je vodil slovenski frančiškanski pater Čadež. Na Karmeljski gori, kjer je votlina preroka Elija in znana čudodelna podoba Matere božje, mi je prodal svetinjice in podobice slovenski samostanski brat Peter, ki je doma blizu Gorice. — Ko sem se vozil skozi puščavo v Egipt, sem še le prav spoznal, kako dolga in težavna je bila pot, po kateri je morala sv. družina bežati v Egipt.

Jezus, Marija in Jožef so morali živeti kot inozemci v tu-
jini — lepa in tolažljiva misel za vsakega izseljenca! V Kairo
pase svoje ovce tudi slovenski frančiškan in v Aleksandriji
nas je pristrčno sprejel predsednik tamkajšnjega slovenskega
društva Franc Zajc.

Tudi ti, slovenski izseljenec, bi prav gotovo rad enkrat
romal v sveto deželo! Bog daj tebi ali tvojemu otroku to
veliko milost!

V sveto deželo! Poznam pa še drugo deželo, ki nam
mora biti draga in sveta.

„Dežela ljuba, kje ležiš,
ki jezik moj mi govoriš?
Kjer znanci moji še žive,
prijat' lji moji v grobih spe?“

Ta dežela je domovina. Res, še le, ko bivaš daleč proč
od nje, čutiš, kaj je domovina, kaj materin jezik, kako lepi
so oni kraji, ki jih je Bog dal slovenskemu narodu.

„Srečna zemlja mi domača,
drag mi zmir' je tvoj spomin!“

Tudi ti hrepeniš po tej deželi. Daj Bog, da bi se mogel
enkrat vrniti v to sveto deželo, kjer boš mogel živeti kot
srečen človek v deželi svojih pradedov.

„Bodi zdrava domovina, mili moj
slovenski kraj!“

V sveto deželo! Poznam pa še eno sveto deželo. To je
nebeška domovina. Tam živi tvoj nebeški Oče, ki te ljubi
z večno ljubeznijo in ti bo povrnil vse, kar si ti dobrega
storil. Tvoje srce je ustvarjeno za Boga, čim bolj boš živel
po volji tega Očeta, tem bolj boš srečen. Hrepeni torej po
tej sveti deželi! Ne izgubi pravega pota! Delaj in trudi se
še naprej za Boga, za sveto vero, za katoliško Cerkev! Potem
bo gotovo tudi novo leto srečno, blagoslovljeno veselo!

FRANCIJA.

AUMETZ.

Slovinci uživamo sloves, do smo med najboljšimi delavci
pa tudi stanovitni prijatelji rujnega vina, ki ga ne moremo
pogrešati pri nobenem bolj važnem in slovesnem dogodku.
Tako tudi vedno na silvestrov dan, v slovo od starega leta,
precej tega božjega daru steče po grlih. Letos pa nam je
Slovensko delavsko društvo iz Aumetza pripravilo za to pri-
liko višjih užitkov. Priredilo je na silvestrovo nedeljo pevski
koncert. Pesmi, ki nam jih je zapel precej številni in dobro
izvežbani pevski zbor, smo sicer čuli že ob raznih prilikah
pa jih vendar radi poslušamo večkrat, ker nam ravno pesmi
tako zelo obujajo spomin na našo drago domovino, kjer smo
jih premnogokrat slišali in tudi sami prepevali. Program je
bil precej obširen, tako da so bili pevci in pevke ob koncu
najbrže že malo utrujeni. Vendar pa v petju tega ni bilo
opaziti. Do zadnjega akorda je zbor sveže in točno sledil g.
pevovodju. Zadovoljni smo bili s petjem prav vsi. Lepo
je bilo. Najbolj globoko v srce so šle tiste preproste narodne.
Opaziti je bilo, kako so se ob vsaki znani pesmi raziasnili
obrazi in kako so s pogledi, prikimavanjem in nazadnje z
burnim ploskanjem izražali svoje veliko zadovoljstvo.

Poleg petja je bila na programu tudi enodejanka: Zača-
rana soba v gostilni pri Zlati goski. Smejali smo se prav od
srca, sem in tja pa prav pošteno krohotali. Mislimo, da nam
tega ne bo nihče zameril. Vmes smo pa izpraznili tudi po
par vrčkov piva v ne malo zadovoljnost gostilničarja. Pa saj
drugače ni bilo mogoče, ko je pa naš novi tamburaški orkes-
ter „Rompompom“ tako okroglo godel, da smo vrčke prije-
mali in zvrčali kar po taktu. Takole smo se imeli. Prav le-
po, dobro in poceni. Zato naj si tisti, ki jih ni bilo zraven pa
bi lahko prišli, v znak kesanja izpulijo vsaj nekaj las. Pri-
hodnjic, kadar bo spet kaj, naj se pa gotovo udeležijo. Bomo
že pravočasno vse obvestili.

Mohorjeve knjige so prejeli le tisti, ki so jih pravočasno
naročili in takoj plačali. Marsikdo jih je želel naknadno pa
mu ni bilo mogoče ustreči, ker so časopisi sporočili, da so za
letos vse mohorjeve knjige razprodane. Prihodnjic naj torej
vsak naroči pravočasno. Že zdaj je prav, ako se denar v ta
namen da na stran. Knjige so vedno res lepe in zanimive,
zato zanaprej le pridno naročajte.

Uradniki na tuk: Rudniku dobe letos premijo, ker v pre-
teklem letu ni nikogar ubilo. Želimo, da bi tudi v novem
letu tako vestno pazili in nadzorovali. Premijo jim iz srca
privoščimo.

V **Ste Mari eaux Chenes** je bil od 2—7 jan. sv. misijon.
Udeleževali so se ga poleg domačinov in poljakov tudi Slo-
venci. Večina je opravila sv. spoved. V slovenskem jeziku
je spovedoval g. izselj. duh. iz Aumetza. G. župnik je bil
obilne udeležbe zelo vesel, še bolj pa ljubi Bog, ki naj da
vsem potrebno vztrajnost v dobrih sklepah.

Zadnjic smo pročali, da imamo tu tri društva. Pa naglica
ni nikdar prida, je rekel še polž. Zato sedaj popravljamo
poročilo v toliko, da pevskega društva Triglav ni, tako bo-
mo pa delavsko stanovsko društvo bolj podpirali.

Želim za Novo leto obilo naročnikov Vašemu listu!

SEVERNA FRANCIJA.

Bruay-en-Artois.

Kraljeva proslava. Dne 17. decembra je počastilo ru-
darsko društvo sv. Barbare kraljevi rojstni dan s slovesno
službo božjo. Udeležba je bila prav častna. Pogrešali pa
smo žal onih, ki imajo patriotizem vedno na jeziku, a ga iz-
ražajo raje pri polnih kupicah, kot pri resnih prireditvah.

Poroka. O Božiču sta se poročila naša rojaka Alojzij Oce-
pek in Marija Potisek. Novoporočencema želi Rafael obilo
sreče v novem stanu!

Krst. Dobra naša družina Hajšinger je poslala h krstu
hčerkico, ki so ji dali lepo slovensko ime Zorica. Tako je
prav! Čemu bi iskali tujih imen. Sicer se zgodi, da so v dru-
žinah, ki so šle skozi več dežel, nemška in francoska imena.
Ostanimo to, kar smo, tudi na tujem.

Mohorjeva družba. Letošnje Mohorske knjige so razdel-
jene in so napravile veliko veselja. Ne pozabite se pravo-
časno javiti za leto 1934. Vedno se ponavljalo slučaj, da bi
še kdo rad dobil knjige, pa je po navadi že prepozno. Za
tako mali denar Din. 36.— ne dobite nikjer toliko in tako
lepih knjig.

Sallaumines-Méricourt.

Proslava. Letos je Zveza priredila praznovanje narodnega
praznika v Sallaumines-Méricourt. Tamkajšnje rudarsko
društvo sv. Barbare je slavnost dobro aranžiralo. Dopoldne
je bila cerkvena proslava. Sodeloval je pevski zbor iz Bruay
ob spremljanju orgel in orkestra. Udeležile so se slavlja vse
naše bližnje kolonije z zastavami. Navzoč je bil tudi naš
konzul iz Lille gosp. Spasojevič. Po sv. maši je bilo skupno
slikanje pred cerkvijo.

Popoldne se je kmalu napolnila dvorana pri Novaku, kjer
se je vršil izvencerkveni program. Brujčani kot najboljši
pevci so zapeli več primernih pesmi. Mladina je z deklama-
cijami sodelovala. Več domorodnih govorov je pojasnjevalo
pomen praznika.

Jako je ugajala igra „Kajn“ iz življenja in trpljenja go-
riških Slovencev. Podali so jo lepo domači igralci iz Sallau-
mines-Méricourt. Prav posebno pa se je dvorana razunela
pri solospievih G. g. Zupančiča in Simoniča iz Bruay.

Tako smo tudi letos dostojno proslavili naš narodni praz-
nik in ob enem izseljeniško nedeljo in rudarsko patrono sv.
Barbaro.

Izredna slavnost. Na sv. Božični praznik je bila sprejeta

v katoliško cerkev žena našega rudarja Alojzija Rep gospa Ana Andrejevna roj. Lepina. Dolgo je želela čakati ta dan, da je sledila veri svojega dobrega moža in hčerke. Na Božični praznik se ji je izpolnila. Lepšega Božiča ni mogla čakati. Ko stopa v vrste naših faranov ji izrekamo častitke k tej slavnosti in želje, da jo blagoslov božji spremlja na novi poti življenja.

Liévin P. de C.

Spremembe. Na višje službeno mesto v Beograd je prestavljen dosedanji konzul v Lille gosp. Spasojevič. Ko nas kot prvi naš tukajšnji konzul po triletnem delovanju zapušča, naj sprejme našo zahvalo zvezano s prošnjo, da nas ne pozabi na svojem novem mestu, kjer mu bo mogoče kaj pomagati nam izseljencem, katerih razmere je na licu mesta izpoznal.

Pred kratkim je bil premeščen tudi tajnik konzulata gosp. Benulič v Dusseldorf na nemško. Obema gospodoma želimo obilo sreče in uspeha na novih službenih mestih!

Ob enem pozdravljamo novega konzula gosp. lilica, o katerem gre glas, da je dober uradnik in človek, kar nas izseljence tem bolj veseli in mu kličemo: Dobrodošel!

Polnočnica. Lepo smo praznovali božične praznike s polnočnico, ki je edina slovenska v Severni Franciji. Zopet so nas zazibale stare naše božične pesmi v misli na domači kraj, kjer smo preživeli toliko lepih božičnih večerov, ki jih v tujini s težkim srcem pogrešamo.

MERLEBACH.

Popravek. Za poplavlence so darovali še: Kolonija Jeane d'Arc (Slov. pevsko društvo „Zvon“) 90.— fr., „Triglav“ 20.— fr., Slavko Rugelj 10.— fr. Vsi ti so bili v zadnji številki. Rafaela v seznamu darovalcev pomotoma izpuščeni.

Samomori. Merlebach je malo pred božičem doživljal žalostne senzacije. V teku enega tedna so si sledili trije samomori. Neka mlada natarica se je vrgla pod vlak, drugo komaj 14 let staro dekle si je pognalo kroglo v srce, tretji, invalid in družinski oče je ustrelil sebe in svoja dva mala otročiča. Toraj trije samomori, pa 5 smrtnih žrtev! — V Petite Rosselle pa si je končal življenje Jugoslovan Andre Javor. Doma zapušča ženo in dva otročiča. — Kam le ja-dramo?

Polnočnica je bila letos proti vsakemu pričakovanju polnoštevilno obiskana. Zelo prostorna nova župna cerkev je bila kar zasedena. Gotovo je to za Slovence častno, le eno vprašanje in misel prihaja pri tem: kaj ne bi bilo lepo, ko bi tudi navadne nedelje bil tak obisk?

Še so fantie! K slov. polnočnici v Merlebach, ki se je vršila ob pol 2 h, sta jo primahala dva mlada slovenska fantata peš 16 km daleč, opravila spoved in prejela sv. obhajilo ob 3 h zjutraj in jo spet še teš in peš ubrala domov. Morda ali skoro gotovo sta ta dva fant imela najlepšo sv. noč med nami vsemi!

Creutzwald.

Prva slovenska polončnica v naši koloniji se je vršila letos. Slovenci smo bili navzoči skoro brez izjeme, za goste smo pa dobili Poljake in domačine, tako da je bila prostorna kapela nabito polna. Pele so prav lepo naše slov. pevke.

Stiring-Habsterdick.

K slovenski polnočnici v Merlebach smo se kakor prejšnja leta zapeljali z autobusom. Bilo je prav lepo in nam ni žal. Le nazaj smo se morali mesto z autobusom peljati popodplatih. Radi poledice namreč auto ni mogel in si tudi ni upal voziti. Tako smo se pridrsali šele ob 5 h zjutraj domov, hvala Bogu brez druge nesreče. Bo lep spomin!

Freyning-Merlebach.

Jugoslov. podp. društvo sv. Barbare pripravlja za predpust dve veseloigrigi: „Divji in nedeljski lovci“ in „Fejst fant“.

Še eno pismo iz Merlebacha.

Smrt je zopet posegla med slovenske rudarje tukaj v Merlebachu. Dne 19. decembra se je smrtno ponesrečil Martin Plot, doma iz Zvirč pri Hinjah na Dolejskem. Padla je nanj velika plast kamenja, tako da je bil na mestu mrtev. — Pokojnik, star 31 let, zapušča ženo in tri male nepreskrbljene otročiče. Pogreba se je kljub delavnemu dnevu udeležilo nenavadno veliko ljudi. Pogreb je vodil naš slovenski duhovnik, ki je imel tudi ganljiv nagrobni govor. Enako se je od pokojnega ganljivo poslovil predsednik Jugosl. podpor. društva „Edinost“, g. Mačkon. Omeniti moramo tudi, da se je pogreba udeležil tudi naš g. konzul s svojim tajnikom, nadalje tudi zastopstvo novega delav. društva „Savez“ s svojo novo zastavo. Vse to je lepo in tako je prav. Mučno je bilo le to, ker smo dobili vrtis, da je bil pogreb samo postranska stvar in lepa priložnost za vse druge namene. Želimo, tako nam veleva naš čut do umrlih, da se pogrebov nesrečnih žrtev udeležujemo res samo radi spoštovanja do pokojnika in njegovih žalujočih ostalih. — Druge zadeve pa urejamo ob drugih prilikah, ki jih ne manjka.

Ivan Simončič,
delavec iz Merlebacha

HOLANDIJA.

Službe božje.

O Božičnih praznikih nismo sicer imeli polnočnic, ker se ne dovoljujejo razun samostanom, bil pa je povsod zelo lep obisk po cerkvah. Tudi prejem sv. zakramentov je bil v nekaterih kolonijah nad vse lep, želeli bi takega obiska povsod.

Sv. maše bodo: ob 9. uri:

- 14. januarja v Gezellenh. Eygelshoven in v Spekholzerheide;
- 21. januarja v Brunssum (pri sestrah) in Gezellenh. Emma;
- 28. januarja v Nieuw Einde in Nieuwenhagen;
- 4. februarja v Lindenheuvel in Chèvremont.

Večernice in po večernicah film je:

- 14. januarja ob 4. v Lindenheuvel;
- 21. januarja ob 4. v Brunssum in film;
- 28. januarja ob 4. v Hoensbroek (farna cerkev).

Društvene vesti.

Zveza je imela 7. januarja svoj redni občni zbor. Poročila so bila nad vse zanimiva.

Predsednik g. Kronovšek je v svojem lepo preglednem poročilu podal sliko celotnega kulturnega gibanja v letu 1933 med jugoslovanskimi izseljenci v Holandiji. Omenil je med drugim najvažnejše prireditve, ki jih je priredila Zveza: katoliški shod v Heerlenu, romanje Slovencev v Kevelaer, izseljeniško nedeljo in proslavo narodnega praznika v Heerleheide in proslavo izseljeniške nedelje v Eygelshovenu. Sej je imela Zveza 10 rednih in 2 izredni. Spomnil se je prelepega verskega slavlja o priliki „Vstajenja“, s trikratnim „Slava“ je omenil zgubo treh članov, ki so preminuli v preteklem letu in sicer Jozef Domevšek iz Eygelshovena, Martin Ulaga iz Hoensbroeka in Štefan Grešak iz Brunssuma. Veliko izgubo so utrpela vsa naša društva radi odpusta in vrnitve v domovino premnogih naših članov.

Pri tajniškem poročilu se je prečital zapisnik lanskega občnega zbora.

Blagajnik je poročal: Dohodkov je imela Zveza lani 621.35 fls, od tega za R.K. Werkliedenbond 189.60 fls, ki so se istemu tudi izplačali, svojih upravnih izdatkov pa je imela Zveza 122.71 fls. Podpor se je izplačalo iz blagajne Zveze 251.48 fls.

Glasom pravil „Blagajne za brezposelne“ se ista blagajne z današnjim dnem razpusti, ker nima več ko 4 člane. Brezposelnemu Ivanu Zajc se izplača brezposelna podpora 36.— gold, drugim 4 članom se vrnejo vplačani zneski.

Vsa društva se zavežejo prispevati reden mesečen znesek

v blagajno godbe v Brunssumu, ki je last tamkajšnega društva sv. Barbare.

Sklene se, da mora vsako društvo za vse svoje naročiti in plačati list „Rafael“.

Izvoli se nov odbor Zveze: predsednik Alojz Kronovšek, stanuje Rötcherweg 42, Nieuwenhagen; tajnik Karl Polšak, Schoolstraat 4 Hoensbroek; blagajnik Ivan Novak, Roebroekerweg 37b Heerlerheide; odborniki vsi predsedniki društev sv. Barbare.

V Heerlerheide je priredilo društvo dne 24. decembra božičen večer. Obisk je bil precej dober, spored zanimiv. Nastopila je naša mladina, kar nam je bil zadosten dokaz, da ljubijo svoj slovenski pouk in blago učiteljico gdčno Ažmanovo. Nastopil je tudi Miklavž s „črnim Petrom“ in parkeljnom. Pevsko društvo „Zvon“ je priredilo kratko igro Pastirci, g. Oberžan je pa nato predvajal več filmov, kakor Sv. Bernardka, Slovenski običaji, in nekaj smešnih. Nabralo se je 7. gold. za revne otroke v Trbovljah. Najlepša hvala vsem, ki so prispevali!

Predsednik.

Božičen večer v Chevremontu. Naš neutrudljivi predsednik je izprosil pri tuk. trgovcih izredno lepih daril, ki smo jih potem razdelili med naše otroke o priliki božičnega večera, ki smo ga imeli na Štefanovo takoj po večernicah. Naša dekleta so nam zaigrala nekaj lepih božičnih pesmi na citre, vsi skupaj smo pa zapeli ono staro „Sveta noč, blažena noč“. Počastil nas je s vojim obiskom tudi nov g. župnik ter oja slovenska duhovnika in gdčna Ažmanova ter g. Kronovšek. Le žal ni mogel biti navzoč on, ki se je za ta večer najbolj trudil, to je naš dober predsednik g. Belinc, ovirala ga je bolezen.

Tamburaško društvo „Domovine glas“ je imelo 7. januarja svoj občni zbor. Pri volitvah se je izvolil star odbor, le podtajnik je nov g. Joško Zagorc. — Dne 10. decembra smo imeli Miklavžev večer z obdarovanjem naših malih, s katerimi je bil Miklavž prav zadovoljen, ker so znali dobro moliti. Posebna hvala gre gg. Čebin, Zagorc in Pirnauer — za dobro orehovo potico! — Sicer društvo kljub slabim časom dobro napreduje. Imeli smo v 1. 1933 tri družinske večere, en izlet v Vaals; na igralni tekmi v Rumpen smo odnesli častno diplomu. Dne 11. februarja priredimo pri g. Planincu tamburaški koncert s prosto zabavo — brez plesa! Vabljeni vsi Slovenci!

Tajnik.

V Nieuwenhagenu je priredilo društvo sv. Barbare na Silvestrov večer lep družinski večer ter obenem obdarovalo 75 naših malih. Darove smo pa poslali tudi otrokom brezposelnih staršev. Proslave so se udeležili tudi gg. duhovniki, in slovenska učiteljica, ki je tudi topot pokazala vso svojo spretnost pri šolski deci, za kar se ji starši najlepše zahvaljujemo.

Občni zbor se vrši pri nas dne 28. januarja, vsi vabljeni!

Predsednik.

Lutterade. Na Novega leta dan smo priredilo za naše male božičnico ter ob tej priliki našo deco obdarovali. Navzoča sta bila tudi p. Teotim in g. Kronovšek. Veliko veselje so nam napravili naši šolarčki, s svojimi deklamacijami in pesmimi. Žal je bila gdčna Ažmanova ta dan nujno zadržana in tako ni mogla biti osebno navzoča, vendar je ves otroški program sama pripravila in ga poslala društvu v pojasnilo in izvajanje.

Občni zbor imamo 14. januarja.

Soproga našega člana A. Podmiljšak se nahaja v bolnici v Sittardu.

Vsem čitateljem v tujini in domovini želimo Srečno Novo leto!

Hoensbroek. Na izredno lep način je priredilo naše društvo narodni praznik 17. decembra Miklavžev večer. Obiskal nas je pravi slovenski Miklavž, ki je bil izredno radodaren. Zelo mu je ugajal nastop naše šolske dece pod vodstvom sloveske učiteljice gdčne Ažmanove, ki je sprejela Miklavža s petjem narodne himne in drugih narodnih pesmi:

lepo se je zato zahvalil neutrudljivi vzgotiteljici za njen velik trud. Pa tudi otrokom je dal lepih naukov, naj imajo ljubezne do slovenskega jezika, naj radi čitajo slovenske knjige ter naj bodo zelo pridni v slovenski šoli. Parkelj ni imel veliko dela, ker so otroci s svojim lepim nastopom prejeli pohvalo Miklavža. Navzoči pater Teotim je v splošnem pohvalil naše Slovence, pač pa omenil naj zlasti v teh težkih časih pogosteje hodijo k sv. obhajilu.

Po Miklavževem večeru se je vršil sestanek društvenikov, ki so v lepih besedah povdarjali pomen tega dne. Ustanovitelj društva g. Selič se je v jedrnatih besedah spominjal naše domovine ter rojstnega dne Njeg. veličanstva Kralja Aleksandra. Pri tem sestanku, ki se je vršil v prostorih g. Požežina, se je nabralo 5. gold za reveže, ki so se tem tudi izročili.

Tudi božične praznike smo lepo obhajali. Imeli smo tri sv. maše v Gezellenhuis.

Iz bolnice se je vrnil tajnik našega društva g. Polšak. — Zdravi se še doma, nalomljena noga mu še vedno nagaja. Želimo mu vse najboljše!

Na občnem zboru društva 31. decembra je bil izvoljen star odbor, sicer je potekel po običajnem sporedu.

Vodja prosvet. dela.

V Brunssumu je imel godbeni odsek svoj občni zbor, ki ga je vodil društveni predsednik g. Hriberšek. Zahvalil se je v svojem govoru vsem dobrotnikom, ki jih ni bilo malo, za naklonjenost. Izvolil se je odbor: predsednik Ivan Blaj, tajnik Eberle, blag. V. Kos, arhivar F. Zdovc, odborniki: A. Velenšek, J. Vrečko, J. Videc, in A. Šilih. — Ob koncu se je predsednik še s posebno hvaležnostjo spomnil pokrovitelja in velikega dobrotnika godbe g. Gerrads, nadpaznika rudnika Hendrik dalje se zahvali vsem holandskim društvom za prijazno sodelovanje.

Eygelshoven. Občni zbor društva se je vršil v nedeljo 14. januarja. Izvoljen je bil prejšni odbor; godbi v Brunssumu se odobri redna mesečna podpora v znesku 1. — gold.; sklence se, da naroči društvo zopet za vse svoje člane „Rafaela“, odpove pa „Domoljuba“; članarina za one, ki niso pri Mijnerwerkersbond se zniža na 50 cts, za druge na 60 cts; društvo si osnuje svoj podporni odsek, ki bo podpiral revne Jugoslovane.

Razno.

Zahvala. Vsem onim, ki so se udeležili pogreba naše dobre stare mamice Udovc Jedert, ki nam je umrla 12. decembra v 77 letu starosti, se iskreno zahvaljujemo.

Družina J. Videc,

Brunssumerweg 14, Waubach.

Krivoverske knjige se razpečavajo med našimi Slovenci, zlasti po Hoensbroeku. Ta krivoverska sekta se imenuje „Bibelforscher“. Naše verne in dobre Slovence prav resno opozarjamo, da je katoliku strogo prepovedano čitati in imeti take knjige. Kdor take knjige čita, prodaja ali razpečava si po cerkvenem zakonu lahko nakoplje kazen izobčenja, ki je pridržana sv. Očetu. Sveto pismo, ki ni potrjeno od katoliške cerkvene oblasti, ne kupuj in ne čitaj! Če pride k tebi tak prodajalec, zavrni ga prav odločno! Če pa že imaš knjige v hiši, izroči jih duhovniku ali jih čimprej zažgi! — Opozorili bi pred vsem še naše rojake, da vrže kaj čudno luč, če se n. pr. celo pri rudniških podjetjih in pri holandskih oblasteh govori, kako hitro se dajo Slovenci pregovoriti! Bodimo vendar značajni in odločni!

Molitvenike (tudi z velikimi črkami za stare ljudi) dobite pri slovenskem duhovniku — prav po ceni! Istotam se dobe tudi male cerkvene pesmarice za 10 centov.

Mohorjeve knjige so se te dni razdelile. Zopet jih prihaja cela vrsta zamudnikov, ki sprašujejo po knjigah. Žal se ne more nikomur postreči, kdor pravočasno ne naroči. Naroči sedaj takoj za prihodnje leto! Le 1. gold. je treba plačati in dobiš 6 lepih knjig!

Že dalj časa se nismo oglašili mi „Belgijci“ v edinem glasilu naših izseljencev v zapadni Evropi, v „Rafaelu“, ki nam prinaša toliko zanimivih poročil o nas samih ter polno koristnih navodil o izseljeniškem vprašanju, o ukrepih naših ter tujih oblasti; obenem pa nam hrani trudno dušo z blagodejno besedo naše vere.

Kakor je majhen ta listič, je razmeroma tudi poceni, če pomislimo da izhaja le iz sredstev naročnine in če vemo, da tvori naročnike le primeroma majhen odstotek naših izseljencev. Čita ga pa čisto gotovo večji odstotek, če ne recem — malodane vsi! Saj potuje „Rafael“ od rok do rok že iz informativnih razlogov, pa tudi iz radovednosti, kaj se vendar godi med izseljenci v tujini!.....

Zadnje čase se je število naročnikov skrčilo, ker je bilo več naših rojakov iz Holandije odpuščenih. Tako prehaja tudi naš list v težkoče in Bog ve, če ga ne bodo še doleteli taki udarci. Če bi doživeli, da bi moral list prenehati, še le tedaj bomo občutili, kako bomo od sveta odrezani. Koga zadene odgovornost? Ali ne nas samih, ki smo toliko egoistični, da „nočemo“ ali „ne moremo“ plačati mesečno 1 franka — pač pa se rajši naslanjamo na sosede in znance in hodimo tja čitat ta list?! Skoro vsak naročnik redi še nekaj skopih čitateljev. — Novo leto je. Dvignimo število naročnikov, da bo imela vsaka jugoslovanska družina svojega „Rafaela!“

Skoro vedno se kaj novega zgodi med našimi rojaki, kar bi marsikoga zanimalo. Morda se je kdo poročil, ali odšel v domovino, ali se kam drugam preselil, morda je bil kdo kako drugače srečen. So pa slučaji, in teh je mnogo, da je kdo zbolel in moral v bolnico, ali da je bil v jam ponesrečen itd. Ali bi ne bilo prav, če bi vsak o takih dogodkih poročal naravnost uredniku. Tako boste imeli sami večje zanimanje za list in tudi drugi ga bodo rajši brali.

Tako sem nedavno romal po nekaterih tuk. kolonijah, zvedel marsikatero novico, si jo zabeležil ter vam jih tu poročam.

Eysden.

V decembru je pritiskal kakor povsod tudi tu hud mraz. Še celo snežilo je nekaj malega. Hm, da bi ga le toliko zapadlo, da bi naše Belgijce enkrat pošteno nakepali!

Na občinski deski čitamo oklice našega rojaka, ki si je poiskal svojo izvoljenko v Bosni. V kratkem bo poroka. Bog daj srečo!

Na spomlad se misli več naših družin, kakor Biber, Zajc itd. odseliti v domovino na svoja posestva. Zemljica naša domača, poplačaj jim trud in znoj ter jim podeli zadovoljstva in veselja!

Naši šolarčki so se kaj dobro izkazali v vsakdanji šoli. Belgijski g. upravitelj jih je laskavo pohvalil: Jugoslovanski šolarji so povprečno vsi nadarjeni. Dobro se uče, so bistr ter so si pridobili več odlik v posameznih razredih! — Ali ni ta pohvala lepa za naše malčke? in blagodejna za Vas, starši?! Le tako naprej otroci, do konca leta odnesite vse odlike! — Pa tudi v slovenski šoli so pridni, nekateri celo zelo pridni. Pouk v našem narodnem jezuku se vrši sicer še le po končanem pouku na belgijski šoli, vendar pokažejo naši mali neverjetno veliko dobre volje in razmeroma še tudi svežega duha. Čitajo pridno slovenske knjige ter zanimivo pripovedujejo s prostimi besedami povesti in pravljice, ki jih znajo tudi v obliki nalog spisati v zvezke. Zapeti pa še le znajo, dvo- in triglasno! Imeli so priliko postaviti se pred domačim šolskim upraviteljem, ki se ni mogel dovolj načuditi, da znajo peti slovenski otroci triglasno, dočim se jih v domači šoli uči le enoglasno petje.

Prav lepo pa so se naši malčki postavili 24. decembra, ko so priredili igrico „Miklavž prihaja“ s petjem, govori in deklamacijami. V plačilo za lep nastop so jih obdarovala tuk. društva „Podporno“, „Sv. Barbara“ in „Zvon“ s šolskimi potrebščinami ter s sladkimi dobrotami.

Najbolj menda je bil pa vesel g. učitelj, ko je gledal te smejoče se obraze otrok in staršev.

NAŠA KRI PO SVETU.

(Pa „Izseljeniškem vestniku“, ki izhaja v Ljubljani, Miklošičeva cesta 22a.)

V domovini.

Slovenci v Beogradu so začeli izdajati svoj tednik „Slovenski Beograjski tednik“, ki je pisan deloma v slovenščini deloma v cirilici.

O notranji kolonizaciji razglša kr. banska uprava savske banovine: V aktivnih krajih njenega področja je na prodaj mnogo kmečkih posestev in lepo število veleposestev. — Kmečka posestva, ker so rodbine izumrle, veleposestva pa radi agrarne reforme.

Kmečka posestva so urejena. Hiše in gospodarska poslopja stoje, sadovnjaki so zasajeni s sadnim drevjem, njive obdelane in senožeti urejene. Poleg tega obstoje po mnogih vaseh takozvane zemljiške organizacije (zajednice) in dobe kupci teh posestev tudi lastninske pravice v teh zemljiških organizacijah, kjer dobe pravico do velikih skupnih pašnikov, gozdov itd. Ponekod, kjer je to mogoče, je izpeljana tudi kanalizacija in komasacija t. j. vsakemu posestniku je dodeljeno celo posestvo skupaj v enem kosu.

Vasi, v katerih so ta posestva na prodaj so večinoma lepo urejene, leže skupaj kakor mala mesta, imajo že šole, cerkve in občinsko upravo, zvezana so z dobrimi cestami, leže ob železnici, ali vsaj ne daleč od njih in niso predaleč od trgov in mest. Polog tega imajo zdravo podnebje in ugodno klimo. Ljudje so dobri in postrežljivi, zemlja je rodovitna in ugodna za vse vrste žita, krompirja, zelenjave, sena itd. Cene teh posestev so zelo ugodne.

Avstrija.

V Avstriji se nahaja še na tisoče Slovencev, zlasti v Gradcu in na Dunaju, od katerih se pa zelo malo sliši.

Iz Leobna prinaša lzs. vestnik tole tole zanimivo pismo: Izseljeniška nedelja je za nas slovenske trpine na tujem praznik domotožja in naše bede. Domov bi radi šli. Srce nas žene tja. Toda ne moremo. Kam pa? Tako moramo ostati, kamor nas je zanesla usoda in tako izživeti svoje grenko življenje bednega in zapuščenega izseljenca. Tisti, ki imajo še delo, zaslužijo malo in še to v vednem strahu, da izgube delo. Tisti, ki so brez dela, pa so bili tako pametni, da so si o pravem času pridobili tuje državljanstvo, so sedaj vsaj toliko preskrbljeni, da dobivajo bedne podpore. Tisti pa, ki so iz kateregakoli vzroka to opustili, so danes največji reveži. Brez dela so, brez jela, brez podpore. Živi ne morejo v grob, domov nimajo kam, tu jih ne marajo. Berači so.

Severna Amerika.

Sedanja gospodarsko kriza je težko zadela tudi slovenske farne šole. Ker nima ljudstvo zaslužka, tudi ne more plačevati šolnine, s katero so se te šole vzdrževale. Slovenske šolske sestre pa kljub temu vztrajajo na teh šolah in vrše tako veliko narodno delo med našimi izseljenci z lastnimi ogromnimi žrtvami in samozatajo.

Nova slovenska banka se je ustanovila v Clevelandu.

Ameriška prohibicija je odpravljena, zopet smejo piti.

Socijalna skrb. Tudi Amerika je začela skrbeti za svoje stare in onemogle delavce. 25 držav je že sklenilo zakone, po katerih bodo delavci državno zavarovani za starost in onemoglost.

Južna Amerika.

Podlo denuncijanstvo je zacvelo tudi med našimi izseljenci v Argentini. Tamkajšnjim šolskim sestram in slovenskemu duhovniku je le-to povzročilo velike težave. Žalostni časi in žalostne razmere!

Kako bridko je, če tamkajšni listi tako grdo napadajo svoje sorojake z neprimernimi izrazi, kakor „lopov“, „izdajica“, „varalica“ itd. — Ubogo ljudstvo!

Chile.

Santiago de Chile. — Tukaj smo štirje Slovenci Salezijanci, ki se Vam zahvaljujemo, da nam pošiljate „Izseljeniški Vestnik“. — Slovencev je tu zelo malo, pa še ti niso organizirani in nimajo nobenega društva. Med njimi naj omenjam č. g. Alojzija Roka, ki je duhovnik in škofijski blagajnik v mestu Concepcion. Jugoslovanov pa je po raznih čilenskih mestih veliko, zlasti Hrvatov - Dalmatincev, ki imajo več velikih naselbin in društev. Glavni čilski jugoslovanski naselbini sta v Antofagasti, kjer jih je na 4000, in v Magallanesu, kjer jih je še več. V Santiago je Hrvatov nad 3000. Po drugih mestih jih je manj. Glavna jugoslovanska društva v Iquique (Ikike) sta „Društvo za medsebojno pomoč“ in „Društvo slovanskih gasilcev“. Enaki društvi sta v Antofagasti. V Santiago je „Jugoslovanski dom v Chile“. V Magallanesu „Jugoslovanski dom“, „Društvo za medsebojno pomoč“, in „Društvo jugoslovanski gasilcev.“ Časopisa imajo dva v hrvatskem in portugalskem jeziku. V Antofagasti „Naša Rijec“. V Magallanesu „Jugosloven v Chile“. Delavske pogodbe Jugoslavija še nima s Chile, da bi bilo preskrbljeno za naše delavstvo glede zavarovanja za slučaj bolezni in brezposelnosti. V Antofagasti imajo tudi svojo osnovno šolo, katero podpira naša vlada — Svoje duhovščine nimajo, zato so versko popolnoma zanemarjeni.

SOCIJALNA VPRAŠANJA.

Drobne vesti

Na Poljskem so priredili rudarji dvodnevno protestno stavko, ker so jim hoteli delodajalci znižati plače. Stavkalo je 90.000 oseb. Za to sklicano razsodišče je sklenilo, da ostanejo dosedanje plače še naprej. — Poljski parlament je na novo uredil nekatera socialno zaščitna določila za industrijo in trgovino. Odslej velja 48 urni tednik, nadure je plačati s 25% poviškom. Na nedeljo mora delo počivati; pri nepretrganem delu pa morajo delavci dobiti en prost dan med tednom.

Na Češkoslovaškem so se delno spremenile plače poljskih delavcev, in sicer so se nekaterim kategorijam zmanjšale plače do 10 Kč na mesec.

V Belgiji je prepovedano nadurno delo zato, da bo industrija zaposlila več brezposelnih delavcev. — Voditelji katoliške delavske mladine so predložili ministru za socialno politiko prošnjo, naj se nujno uredi vprašanje brezposelnosti med mladino. Predlagajo obvezen obisk šole do 16. leta, ustanovljenje in podpiranje strokovnih nadaljevalnih tečajev. Minister je voditeljem organizacije, ki šteje 100.000 mladih katoliških delavcev, dal zagotovilo, da bo ugodil predlogom v okviru finančne možnosti.

V Franciji je bil sprejet zakon, s katerim se zabranjuje nočno delo ženam in mladini. Za noč velja čas od 20. do 6. ure. — Na novo je urejeno, kakšno spričevalo mora delodajalec napisati delavcu ob prekinitvi službenega razmerja. V spričevalu sme in mora biti navedeno sledeče; dan vstopa, dan izstopa, vrsta dela. Če pa je delavec izgubil delo zaradi gospodarske stiske, se mora tudi to navesti v izpričevalo, kar služi potem kot dokaz pri prejemanju brezposelne podpore.

Na Češkoslovaškem je brezposelnih 3000 inženjerjev.

Na mednarodni konferenci dela v Ženevi so nemški vladni delavski delegati glasovali proti nujnosti konvencije o 40 urnem delovnem tednu. Iz konference so nato odšli. Fašisti so torej zopet pokazali svoje pravo lice.

Na Bavarskem se je število brezposelnih delavcev v enem mesecu znižalo za 12.700 oseb.

Pot do socialne obnove.

Stiska, ki jo danes preživlja svet, ni ne prva in na zadnja. Že ob nastopu krščanstva so bile take razmere, da ni nihče

vedel za rešitev. Svet je bil tedaj na robu verskega in nramnega propada in tudi socialno zlo se je pojavilo v najtežjih oblikah. Peščica bogatinov je imela vse bogastvo tedanje dobe v svojih rokah, množica pa je bila lačna, nesvobodna in izkoriščana do skrajnosti. V tej strašni in brezupni stiski pa se je pojavilo krščanstvo in začelo preobrazovati zasebno in javno življenje. Tisoči — zrasli iz mučeniške krvi — so se prerodili versko in nramno. Versko-nramni prerod je pa prinesel s seboj tudi socialni prerod. Kristus je napravil vse ljudi za brate in je vsem, ne glede na stan in imetje, dal enake pravice in dolžnosti. Vsem je zapovedal ljubezen do bližnjega.

Danes se ponavljajo časi starega Rima. Po besedi Pija XI. je stiska današnjih dni morebiti še večja od one ob nastopu krščanstva, morebiti največja izza vesoljnega potopa. Stiska je danes v prvi vrsti socialna in gospodarska. Tudi danes, jih je mnogo, ki ne vidijo rešitve iz tega nereda. Pravijo: krščanstva je odpovedalo. Saj živimo vendar v krščanski dobi, pa so razmere slabše kot so bile v poganskem Rimu. Kako je vendar mogoče, da je današnji svet, ki pozna Kristusa, zašel tako daleč, kakor oni svet Grkov in Rimljanov, ki Kristusa ni poznal?

Odgovor je jasen. Stisko so povzročili tisti, ki so Kristusa zavrgli. Pa tudi kristjani sami smo krivi maršičesa. Večji del življenja kristjanov je daleč od Kristusove resnice. Najmanj krščansko pa je gospodarsko in socialno življenje sedanje kapitalistične dobe.

Kje je rešitev, kje je pot do socialne obnove?

Ali v različnih sistemih in naukih novodobnih reformatorjev ali pa v starih in častitljivih besedah evangelija, ki jih je treba pravilno prilagoditi sedanjim razmeram. Govori se: kapitalizem je taka sila, da mu krščanstvo ne more do živenga. In da je boljše življenje večja sila kot krščanstvo.

Da, vse to bo žalostna resnica, če se krščanstvo, ki je večje, močnejše in pravičnejše od vseh teh sistemov, ne zdrami iz spanja in se mi vsi ne dignemo na pot, po kateri so hodili veliki krščanski reformatorji in ki je: prenoviti najprej sebe v Kristusovem duhu in šele potem postati preoblikovalec družbe. Sleči je treba starega, sebičnega in v ta svet zakopanega človeka, obleči na novega v Kristusovem duhu prerojenega človeka. To je edina in prava pot, da zaveje tudi v današnji družbi nov, boljši duh ter jo ozdravi strahotnih bolezni.

Beseda papeža Pija XI. brezposelnim.

V Rim je dospela romarska skupina angleških brezposelnikov, za katere je organiziral romanje londonski katoliški tednik „The Universe“. 450 udeležencev je sprejel papež v avdienci. Nagovoril jih je z ljubeznivimi besedami, ki veljajo pač vsem brezposelnim na svetu. Delavci so srcu Božjega sina, ki je bil sam delavec, posebno blizu. Kristus je delo tako rekoč pobožanstvil in povzdignil s tem delavsko vprašanje v tisto višino, na kateri mora biti za vernega človeka. Šele s te višine je mogoče premeriti vso globino stiske onih, ki jih je današnja gospodarska kriza izločila iz delovnega gibanja. Papež deli z vsemi svojimi sinovi na vsem svetu gorje in strah brezposelnosti. Če pa je božja Previdnost dopustila to katastrofo, potem mora imeti tudi svojo dobro stran. In ta je pač, da se delo danes zopet bolj ceni nego kdaj prej. Šele če nečesa nimamo, spoznamo vrednost izgubljene dobrine. Tako izvršuje brezposelnost tudi vzgojno delo najvišje vrednosti in brezposelni, ki nosi svojo bridko usodo, ima v življenju socialnega organizma važen pomen. Dvakrat hvalevredno pa je, če brezposelnost prizadete nagiba k večji delavnosti na duhovnem poprišču. V svetem letu z njegovimi zakladi milosti daje Previdnost žrtvam svetovne krize dragoceno prilo, ki jo velja porabiti. Če brezposelnost dovaja ljudi bliže k virom odrešenja, jo bo mogoče lažje prenašati; v dušah se bo obudilo upanje na lepšo bodočnost, ki nikdar ne more goljufati.

Uredniški kotichek.

S pričujočo številko stopa naš „Rafael“ v svoje četrto leto. Ob pričetku novega leta smatra uredništvo pač za svojo prijetno dolžnost, da se na tem mestu najlepše zahvali vsem prijateljem našega lista: v prvi vrsti seveda našim pridnim dopisnikom, brez katerih bi urednik nikakor ne mogel zvedeti, kaj se godi po širokem svetu, dalje vsem naročnikom in dobrotnikom ter še zlasti našim vrlim raznašalcem!

Poleg mnogo prijateljev je imel naš „Rafael“ v teh treh letih tudi precej sovražnikov. Zunanje sovražnike, ki so začeli izdajati svoje glasilo in jim je bil glavni namen ugonobitev našega lista, smo pustili kar lepo pri miru — po pogovoru: bolj boš psa dražil, bolj bo lajal! Pusti ga in naveličal se bo! — Tako se je tudi zgodilo. Žal ima pa „Rafael“ še vedno nekaj notranjih sovražnikov, ki je že Kristus o njih govoril, da so volkovi, ki prihajajo v ovčjih oblačilih. Delajo se dobre katolike; ker pa listu v kraju, kjer izhaja, ne morejo škodovati, hodijo pa preko meje — v Nemčijo — in tam skušajo doseči svoj umazan cilj. Rafael se tudi teh ne boji. Žal mu je le, kakor mu je bilo svoj čas žal za vse

one, ki so nasedli raj obljublajočim komunistom, da se dajo pregovoriti tudi dobri ljudje! Vse to pa daje našemu listu povod, da bo še bolj jasno podčrtaval svojo odločnost in katoliško načelnost.

Vse naše naročnike prav vljudno prosimo, da tekom meseca januarja poravnajo naročnino za leto 1934 vsaj za pol leta naprej. Naročnikom iz Holandije smo priložil položnice, s katerimi naj čimprej poravnajo naročnino, ki znaša pol letno samo 45 centov, celoletno pa 90 centov. Naročniki iz drugih držav pa naj plačajo pri poverjeniku! Prosimo prav lepo!

ZAMENJAVA POŠTNIH ZNAMK.

Mladi filatelisti

pošljite na spodnji naslov 500 do 1000 znamk, za katere Vam zamenjam in vrnem jugoslovanske, avstrijske, madjarske, bosanske, herzegovinske, srbske, črnogorske itd.

Za znamke zamenjam tudi razne društvene znake in star denar. Priložite med znamke.

Stanko Gerčar,

Trbovlje 1. Jugoslavija.

Banka Baruch ♦ Paris

Naslov za brzojavke:

JUGOBARUCH PARIS 22

15, rue Lafayette, 15

Telefon: Trinité 81-74

Trinité 81-75

Banka Jugoslovanskih, Cehoslovaskih in Poljskih izseljencev v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu

Nakazuje denar v vse kraje Jugoslavije najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Na izrecno zahtevo pošlje dinarske bankovce tudi v Holandijo.

Vsi poštni uradi v Holandiji sprejemajo vplačila na naš

ČEKOVNI RAČUN STEVILKA 145866

Položnice se dobe pri vseh poštnih uradih kakor tudi pri nas brezplačno. Hitra in točna postrežba.

AMSTERDAMSKA BANKA

podružnice v delavskem revirju

HEERLEN, Oranje Nassastr. 13

HOENSBROEK, Kowenderstr. 35

BEEK pri Lutterade

KAPITAL 50,000.000 GOLD.

RAZERVE 47,000.000 GOLD.

Nakazujemo denar v vse kraje v Jugoslaviji.
Tu se dobe vedno dinarji po najboljši valuti.

Najboljsi in najprimernejsi holandski katoliški dnevnik za Slovence v Limburgu je

IMBURGSCH DAGBLAD

S SVOJO VISOKO ZAVAROVALNICO

UPRAVA: HEERLEN, NOBELSTRAAT No 13.

PODRUZNICE: KERKRADE, Einderstraat 38

SITTARD, St. Petrusstraat 4

MAASTRICHT, Stationstr. 43

Narocnina: cetrletno 2.65 fl, mesечно 0.90, in tedensko 0.20 fl.